

БЛГ. АРХИВ
№ 233

ор 33
от 4
до 31

Занеска.

всрху правилникът на Пловдивската и Софийската
библиотека.

Отъ страна на Народната библиотека въ София на 1. януарий 1886. бяхъ представилъ на одобрение въ Министерството на Просвѣщеніето единъ правилникъ за публично ползуване съ българската Народна библиотека. Доводитъ за необходимостъ на такъвъ новъ правилникъ въ защита на стария № 2 азъ посочи въ отъзи малко, ала не неадвѣствени точки, изсѣдени въ писмото, съ което бѣше прѣпратенъ въ Министерството рѣкописътъ на новоизработения правилникъ; — оставаще само да се уважатъ отъ Министерството мотивитъ на изложениитъ въ него установления, и откажъ се одобри въ изработената форма, да се уведо глѣдъ него по-бързо въ библиотеката една лека и цѣлесходна манипулация. Ала до послѣдно вѣстие отъ Министерството доуважъ отъ една страна, че правилникътъ не билъ още прѣтеданъ, а отъ друга, че билъ наипрѣвъ забавленъ съ необикновени термини и стилистични обрати, които трѣбало коректно да се измѣнятъ. Поради това на 21. февруарий азъ взехъ назадъ отъ Министерството рѣшеніе правилникъ, какъто отъ една страна да запаметѣ въ него на обикновения навикъ единъ по-угодивъ стилистиченъ данѣкъ, и отъ друга страна да взема въ внимание бѣлжитъ, направени срѣду нѣкои неговѣ параграфи отъ лицето, що го е прѣтеждало въ Министерството, и споредъ нѣрижнитъ свои мотиви да дамъ надѣржитъ по тѣхъ обяснения, или да прокарамъ изискуванитъ поправки.

Обаче заедно съ правилника на библиотеката въ София отъ Министерството ми се върни и другъ правилникъ, испратенъ до него отъ библиотеката въ Пловдивъ, който се изработилъ отъ управленіето съ цѣль „да се уредятъ и улеснятъ нѣкои нѣща, които да сега се затрудняватъ“. Директорътъ на Пловдивската библиотека, като узнавъ, че Министерството имало „прѣдъ видъ единъ правилникъ за Държавната библиотека“ (въ София), прибързано да прѣдстави и свой правилникъ, „за да може Министерството да има прѣдъ видъ нѣкои отъ нѣрижнитъ, които се пострѣзватъ тука (въ Пловдивъ), и съвѣстно да се достави повѣленъ правилникъ за тукашното (Пловдивско) укрѣпденіе“. Въ това мѣстъ се намери задачата, при поправката на своя правилникъ да взимамъ въ соображеніе и прѣвидѣнето въ Пловдивскія правилникъ, толикозъ повече, че бѣ билъ желателно, нѣзи двѣтъ библиотеки на държавата да имаатъ единъ и сѣкъ правилникъ за вѣтрѣшния свой редъ.

Отъ прѣгледа на Пловдивскія правилникъ, който надолу ще означавамъ съ буквата П, и отъ сравненіето му съ нашия правилникъ, който означавамъ съ буквата С, азъ наитрихъ, че единъ правилникъ А, съ какъвто бѣше